

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců JUDr. Petra Mikeše, Ph.D., a JUDr. Barbary Pořízkové v právní věci žalobce: **D. V. S.**, zast. Mgr. Vratislavem Polkou, advokátem se sídlem Vinohradská 1233/22, Praha 2, proti žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, Praha 4, proti rozhodnutí žalované ze dne 2. 8. 2013, č. j. MV-53288-4/SO/sen-2013, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 6. 1. 2016, č. j. 15 A 100/2013 – 49, o návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Kasační stížnosti **s e p ř i z n á v á** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) podal kasační stížnost proti v záhlaví označenému rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem, kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti v záhlaví uvedenému rozhodnutí žalované. Tímto rozhodnutím bylo zamítnuto odvolání stěžovatele proti rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky (jako správního orgánu I. stupně), ze dne 9. 2. 2013, č. j. OAM-33084-22/DP-2012, jímž správní orgán I. stupně neprodloužil stěžovateli dobu platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání, neboť nesplňuje podmínku trestní zachovalosti dle § 174 odst. 1 písm. a) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění účinném v posuzované době (dále jen „zákon o pobytu cizinců“).

[2] Součástí kasační stížnosti byl i návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, který stěžovatel opřel o skutečnost, že výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí by pro něj znamenaly velkou újmu. Návrh odůvodnil svou rodinnou a soukromou situací. Na území České republiky žije již od roku 2007, má zde vytvořeno veškeré rodinné, sociální a kulturní zázemí. Již dlouhou dobu se jeho život odehrává výhradně v České republice, má zde všechny blízké, známé, přátele. V případě přiznání odkladného účinku by ztratil možnost legálně zde pobývat, musel by opustit svou rodinu a zamířit do neznáma. Ve Vietnamu nemá funkční zázemí, žádný majetek, a byl by tak nucen do doby vyřízení nové žádosti o pobyt či skončení řízení o žalobě vést velmi obtížný život v zemi, kde nemá nic a nikoho. V České republice působí jako osoba samostatně výdělečně činná, z příjmů hradí své životní náklady, plánuje uzavřít manželství a založit rodinu. U Krajského soudu v Ústí nad Labem probíhá pod sp. zn. 15 A 149/2015 řízení o žalobě proti rozhodnutí, jímž bylo zastaveno řízení o žádosti o povolení k trvalému pobytu, a to zjevně nezákonně, jelikož stěžovatel byl bezesporu oprávněn žádost o trvalý pobyt podat. Ve věci dosud nebylo rozhodnuto. Dále má za to, že přestože napadené správní rozhodnutí nevede k tomu, že by byl nucen k bezprostřednímu opuštění České republiky, nemůže být nucen k neoprávněnému setrvání na území České republiky. K tomu odkázal na usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 8. 2011, č. j. 5 As 73/2011 – 100. Posledním důvodem, pro který žádá o přiznání odkladného účinku, je, že povinnost vycestovat z České republiky by pro něj

představovala újmu na jeho základním právu na spravedlivý proces. Měl by mít právo se účastnit aktivně řízení o soudním přezkumu správního rozhodnutí.

[3] Nepřiznáním odkladného účinku kasační stížnosti by tak došlo k nepřiměřenému zásahu do jeho práva na soukromý a rodinný život, garantovaného jak Listinou základních práv a svobod, tak mezinárodními dokumenty, a rovněž k nepřiměřenému zásahu do jeho práva na spravedlivý proces. Existuje důvodné nebezpečí, že bude nucen opustit Českou republiku dříve, než bude rozhodnuto o jeho žalobě, a to se všemi negativními důsledky z toho plynoucími. V tom lze nepochybně spatřovat nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám. Jeho pobyt na území České republiky není ani v rozporu s veřejným zájmem.

[4] Žalovaná navrhl, aby kasační stížnosti nebyl odkladný účinek přiznán. Platnost povolení k dlouhodobému pobytu nebyla stěžovateli prodloužena, resp. řízení o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu bylo pravomocně ukončeno a platnost posledního realizovaného pobytového statutu skončila uplynutím času. Není tedy k pobytu oprávněn a nic by na tom nezměnilo ani přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Dále uvedla, že stěžovateli nemůže vzniknout nenahraditelná újma, ta by mu mohla vzniknout až na základě správního vyhoštění, o němž je rozhodováno v samostatném řízení. V něm je také ze zákona dána povinnost zkoumat zásah do soukromého a rodinného života cizince.

[5] Dle § 107 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), platí, že kasační stížnost nemá odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat, přičemž ustanovení § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. upravující odkladný účinek žaloby se užijí přiměřeně. Dle § 73 odst. 2 s. ř. s. musí být pro přiznání odkladného účinku naplněny dva předpoklady. Soud přizná žalobě (či kasační stížnosti) odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro navrhovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[6] Jak již Nejvyšší správní soud dříve judikoval, k tomu, aby mohl být kasační stížnosti takový účinek přiznán, musí stěžovatel v první řadě dostatečně podrobně a určitě tvrdit, že mu hrozí újma nepoměrně větší, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám. Povinnost tvrdit a prokázat vznik újmy tak má stěžovatel (k tomu srovnej např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 2. 2012, č. j. 1 As 27/2012 – 32, či ze dne 23. 1. 2014, č. j. 6 Ads 99/2013 – 11), který musí v odůvodnění svého návrhu konkretizovat, jakou újmu by pro něj znamenal výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí a z jakých konkrétních okolností to vyvozuje. Důvody možného vzniku újmy jsou vždy subjektivní, závislé pouze na osobě a situaci stěžovatele.

[7] V daném případě stěžovatel povinnost tvrzení splnil (viz bod [2]), přičemž nepoměrně větší újmu, která by mu nepřiznáním odkladného účinku mohla vzniknout, spatřuje především v zásahu do jeho soukromého a rodinného života v České republice. Žalovaná se ve svém vyjádření ke kasační stížnosti k této otázce nevyjádřila, proto má soud za to, že není sporná. Žalovaná je s celou situací jistě obeznámena z průběhu předcházejících řízení, svého práva vyjádřit se k otázce soukromého a rodinného života nevyužila. Kasační soud proto při posouzení návrhu na přiznání odkladného účinku vycházel z toho, že obavám stěžovatele z nepřiměřeného zásahu do práva na respektování rodinného a soukromého života, jež je ústavně zaručeným právem, nelze upřít reálný základ.

pokračování

[8] Je sice pravdou, že k bezprostřednímu opuštění území České republiky by mohl být stěžovatel donucen až v souvislosti s rozhodnutím o správním vyhoštění, nicméně není nereálné, že do doby rozhodnutí Nejvyššího správního soudu k vydání rozhodnutí o správním vyhoštění z nejrůznějších důvodů dojde, a skutečnost, že stěžovateli nehrozí vyhoštění bezprostředně, nemůže být dle názoru soudu důvodem k zamítnutí návrhu na přiznání odkladného účinku. Jen stěžít lze předpokládat, že cizinec má předejít případné újmě tím, že bude vědomě porušovat zákon nelegálním pobytem na území České republiky a vystavovat se riziku, že mu bude uděleno správní vyhoštění, s nímž je navíc vždy spojen zákaz pobytu v České republice na určitou dobu (viz usnesení Nejvyššího správního soudu ve věci sp. zn. 5 As 73/2011).

[9] Navíc má soud za to, že může být pro výkon stěžovatelova ústavního práva na spravedlivý proces nezbytné, aby mohl zůstat na území České republiky do skončení řízení o jeho kasační stížnosti. Byť je v tomto řízení, jak požaduje soudní řád správní, zastoupen advokátem, nelze přehlédnout, že k právu na spravedlivý proces náleží i právo účastníka vystupovat v tomto řízení osobně, být v kontaktu se svým zástupcem, udělovat mu konkrétní pokyny pro výkon zastoupení atd.

[10] Soud tedy uzavírá, že v daném případě shledal příčinnou souvislost mezi právními účinky žalobou napadeného rozhodnutí a možným vznikem újmy na straně stěžovatele.

[11] Dále, obdobně jako například v usnesení ze dne 12. 12. 2013, č. j. 6 As 147/2013 – 24, konstatoval, že neshledal důvod pro poměrování újmy hrozící stěžovateli v důsledku hrozícího výkonu rozhodnutí o zamítnutí žádosti o prodloužení povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky s újmou, která přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, neboť takových osob tu ani není (a žalovaná nic takového netvrdila).

[12] Rovněž kasační soud neshledal, že by v daném případě bylo přiznání odkladného účinku kasační stížnosti v rozporu s veřejným zájmem, přičemž je nutno konstatovat, že žalovaná ani žádný rozpor s veřejným zájmem netvrdila.

[13] Pro úplnost soud k námitce žalované, že ani přiznání odkladného účinku kasační stížnosti by nezaložilo pobytové oprávnění stěžovatele na území České republiky, odkazuje na § 47 odst. 4 zákona o pobytu cizinců.

[14] Z těchto důvodů rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 25. února 2016

JUDr. Radan Malík
předseda senátu